

[Niels Westerby.]

en positiv holdning til de fremsatte forslag, måtte anse for at være den bedste og den mest praktiske.

Jeg har et par enkelte bemærkninger, som jeg anser det for meget centralt at gøre. Fra regeringen og hr. Per Hækkerup har det i den senere tid forlydt, at nu skulle man have konjunkturbestemte afskrivningsregler. Det vil vi meget advare imod. Vi mener tværtimod i liberalt centrum, at det er uhyre vigtigt, at det private erhvervsliv også under skiftende konjunkturer har faste og gode og realistiske afskrivningsregler, således at man stimulerer investeringsvirksomheden og dermed også de fremtidige produktionsstigninger. Der skal naturligvis føres en aktiv konjunkturpolitik her i landet, men det bør efter vores opfattelse ikke ske over afskrivningsreglerne. Den konjunkturtilpasning, som er nødvendig i det danske samfund, bør efter vor mening ske over finanspolitikken ved indskrænkninger eller udvidelser af forbruget og ikke ved en gang imellem at lægge en dæmper på det aktive erhvervslivs udfoldelsesmuligheder. På den måde tror jeg, man på lang sigt vil fremme en politik, der skaber øget produktion, øget beskæftigelse og øget velstand. På den måde når vi efter vores opfattelse længst.

Også hr. Aksel Larsen og vistnok også finansministeren og hr. Per Hækkerup har været inde på tanken om at lave noget, man kalder differentierede eller forskelligartede afskrivningsregler, alt efter om der er dele af erhvervslivet, man vil fremme, og andre dele, man vil hæmme. Dette tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, at det er rigtigt at have generelle afskrivningsregler, der giver et almindeligt klima, hvorefter de enkelte erhvervsvirksomheder kan investere. Hvis man fra statens og samfundets side laver differentierede afskrivningsregler, kommer hele erhvervslivet til at arbejde i en usikker og ufri atmosfære. Jeg vil her minde om, at lige så positiv vi finder planlægning og god forvaltning af det offentlige virksomhed, lige så vigtigt finder vi det, at erhvervslivet får en chance for at planlægge omhyggeligt og udfolde sig på sit område. I et land som Sovjetunionen har man netop gjort denne erfaring, og man nærmer sig en tilstand, hvor de enkelte

virksomheder kan disponere mere og mere frit. Jeg tror ikke, man skal gå i retning af at gribe mere og mere indirekte ind i virksomhedernes dispositioner ved at lave differentierede eller forskelligartede afskrivningsregler, og vi vil advare meget herimod; vi tror ikke, det på længere sigt vil fremme de rigtige dispositioner i erhvervslivet.

Peter Nielsen: Der har vel hos såkaldte borgerlige vælgere været en del utilfredshed med, at oppositionen kun har indskrænket sig til en kritik af regeringen, men ikke taget noget initiativ selv og prøvet at skabe et alternativ til den førte politik. Det er sikkert grunden til, at vi pludselig ser en større flid og energi ligesom hos konen, der skal til at gøre rent juleaften. Men det er kun godt med denne nye energi, og vi ville gerne være med til, at man fra oppositionens side kunne få nogle lovforslag vedtaget. Der er bare det kedelige ved det, at der ikke er megen originalitet i forslagene, navnlig ikke i dem, der er til behandling i dag. De tilsigter hovedsagelig at føre loven tilbage til dens gamle skikkelse. De ukrudtsblomster, vi sammen med SF har luget væk fra vor skattelovgivning, skulle man så atter til at plante. Det kan man næppe forvente at vi vil være med til.

Men i forbindelse med al den flid, der nu udvises, kunne det måske være fristende — men kun fristende — at rejse en del spørgsmål til oppositionen. Hvordan er det med samarbejdet? I dag fremsætter man forslag samlet; forleden talte man om usund konkurrence fra det ene partis side, når det andet gik alene med et forslag. Eksisterer der et grønt skygge-kabinet, og hvem har ledelsen dér? Er der hemmelige aftaler? Dirigerer de konservative venstres politik, eller er det hr. Henry Christensen, der forklarer de konservative, hvordan de skal bære sig ad? Og hvordan er det med venstrefløjens inden for det grønne læbælte? Er der rebeller derindenfor? Hvorfor er hr. Niels Westerby ikke buden til dette samarbejde? Han ville sikkert gerne, og han har jo så mange ideer. Men han må altså i dag køre med sin egen lille legevogn i optøget her.

Ja, der kunne stilles mange spørgsmål, men jeg skal lade være, for det ville være naturligt, om man svarede mig, hvad det